

اثر اختلاط آب و پساب و بافت خاک بر شوری و حاصلخیزی خاک

فاطمه سروش^۱

۱- استادیار گروه علوم و مهندسی آب دانشکده کشاورزی دانشگاه ولیعصر (عج) رفسنجان

چکیده

منابع آب در مناطق خشک و نیمه خشک محدود است. بنابراین کاربرد آبهای با کیفیت پایین ضروری است. پساب تصفیه شده شوری و عناصر مغذی خاک را تغییر می‌دهد. بنابراین در این مطالعه اثر پساب بر خصوصیات خاک تحت کشت چمن مورد بررسی قرار گرفت. طرح آزمایشی فاکتوریل با طرح پایه بلوک‌های کامل تصادفی با دو فاکتور: درصد اختلاط آب و پساب به عنوان فاکتور اصلی (آب شهر، ۵۰٪ آب و ۵۰٪ پساب و ۱۰۰٪ پساب) و بافت خاک فاکتور فرعی (شنی لومی، لوم و لوم رسی) انجام شد. نتایج نشان داد که استفاده از پساب به طور معنی‌داری N، P و EC خاک را در مقایسه با آب شرب افزایش داد، در حالیکه K تحت تاثیر قرار نگرفت. علاوه بر این، N، K و EC خاک‌های لوم شنی به طور معنی‌داری کمتر از سایر خاک‌ها بودند. در نتیجه کاربرد پساب حاصلخیزی خاک را به مقدار کمی بهبود می‌بخشد. لکن مدیریت ویژه برای جلوگیری از شوری خاک ضروری است

واژه‌های کلیدی: NPK، شوری، پساب، آبیاری.

مقدمه

در مناطق خشک و نیمه خشک مانند ایران استفاده مجدد از آب می‌تواند وسیله‌ای برای جبران کمبود آب باشد. با توجه به خشکسالی‌های اخیر در ایران، رشد روز افزون جمعیت، توسعه شهرنشینی و صنعتی شدن، امروزه استفاده مجدد از پساب به عنوان یکی از منابع پایدار در کشاورزی حائز اهمیت می‌باشد (حسن اقلی و همکاران، ۱۳۸۱). علاوه بر این، پایین بودن هزینه استفاده از پساب فاضلاب برای آبیاری، کاهش آلودگی آبهای سطحی و زیرزمینی و کاهش هزینه مصرف کودهای شیمیایی از مزایای دیگر استفاده از پساب در کشاورزی می‌باشد (عرفانی و علیزاده، ۱۳۷۹). با وجود تحقیقات فراوان در مورد کاهش اثرات نامطلوب آبیاری محصولات خوراکی کشاورزی با پساب‌ها هنوز اطمینان کاملی برای کاربرد این منابع آب در کشاورزی وجود ندارد. علت این امر، عدم شناخت اثرات طولانی مدت پارامترهای شیمیایی پساب است. اما استفاده از پساب برای آبیاری گیاهان زینتی مانند چمن قابل قبول است، به خصوص که به دلیل غیر خوراکی بودن این گیاه میزان نگرانی عمومی در نتیجه استفاده از پساب تا حد قابل ملاحظه‌ای کاهش خواهد یافت (Gamito et al., ۱۹۹۹). زوشیاگراس‌ها چمن‌های گرمسیری هستند که دارای بافت برگ بسیار ظریف تا بسیار پهن و رنگ سبز نسبتاً روشن هستند که تولید چمنی با تراکم بسیار خوب و پاخور می‌کنند. رشد این چمن‌ها کم و نگهداری آنها ارزان است. این چمن‌ها می‌توانند ترافیک بسیار زیادی را تحمل نمایند. همچنین این چمن‌ها شرایط خشکی و سایه را به خوبی تحمل کرده، پاخوری بسیار خوبی دارند. این چمن‌ها تغییرات بالای درجه حرارت را بخوبی تحمل کرده ولی در زمستان به خواب می‌روند (Hanson and Juska, ۱۹۶۹). چمن گیاهی است که به مقدار زیاد فسفر، پتاسیم و نیتروژن نیاز دارد و این نیاز را می‌تواند از پساب تأمین نماید. همچنین عناصر ریزمغذی مورد نیاز چمن به مقدار کافی در پساب موجود است و نیز خصوصیات فیزیولوژیک چمن اثرات زیان آور پساب، مانند زیاده‌مقدار بفر را به خوبی تحمل می‌کند (Gamito et al., ۱۹۹۹). هایز و همکاران (۱۹۹۰) اثر دو تیمار آبیاری با فاضلاب و آب آشامیدنی به همراه کود نیتروژن را روی کیفیت چمن مورد بررسی قرار دادند و مشاهده کردند که فاضلاب به تنهایی چمن با کیفیت بهتری را در طول تابستان ایجاد کرده بود. بیشتر پساب‌ها از لحاظ میزان نمک بالا هستند و می‌توانند به طور قابل توجهی باعث افزایش سطح شوری و نسبت جذب سدیم خاک گردند. یکی از راه‌های کاهش اثرات مضر پساب، اختلاط پساب فاضلاب و آب شیرین می‌باشد. این مطالعه با هدف بررسی اثر درصدهای مختلف پساب و بافت خاک بر شوری و عناصر مغذی خاک تحت کشت زوشیاس انجام شد.

مواد و روش‌ها

این تحقیق در مزرعه چاه اناری واقع در دانشگاه صنعتی اصفهان انجام شد. منبع آب آبیاری، ترکیب‌های مختلف آب مزرعه چاه اناری (آب رودخانه زاینده‌رود) و پساب تصفیه شده (ثانویه) از تصفیه‌خانه فاضلاب شاهین شهر بود. جدول ۱ متوسط کیفیت این دو منبع آب آبیاری را نشان می‌دهد. این تحقیق به صورت گلدانی و در قالب یک طرح آزمایشی فاکتوریل با طرح پایه بلوک‌های کامل تصادفی و با سه تکرار انجام شد که در آن پساب، فاکتور اول (شامل سه سطح: ۱۰۰٪ آب، ۵۰٪ پساب و ۵۰٪ آب، و ۱۰۰٪ پساب) و بافت خاک، فاکتور دوم (بافت‌های لوم شنی، لوم و لوم رسی) بود. چمن DALZN (که از ارقام *Zoysia japonica* است) در این گلدان‌ها کشت گردید.

جدول ۱. نتایج تجزیه شیمیایی آب و پساب استفاده شده در آبیاری

پارامترهای اندازه گیری شده	واحد	آب آشامیدنی	پساب
پ-هاش	-	۴/۷	۴/۷
هدایت الکتریکی	دسی زیمنس بر متر	۵۹/۰	۶۰/۱
نیتروژن کل	میلی گرم بر لیتر	-	۱۲/۵۴
نیتروژن آمونیاکی	میلی اکی والان بر لیتر	۹۰/۰	۲/۱
پتاسیم	میلی اکی والان بر لیتر	۰۸/۰	۲۴/۰
فسفر	"	۱۰/۰	۱۵/۰

برای انجام آزمایش، از خاک مزرعه لورک (مزرعه آموزشی دانشگاه صنعتی اصفهان) که دارای درصد بالایی از رس است استفاده شد. درصد رس، سیلت و شن خاک با روش هیدرومتری تعیین شد که در نتیجه، بافت خاک لوم رسی و وزن مخصوص ظاهری آن ۴۲/۱ گرم بر سانتی متر مکعب به دست آمد. سپس با افزودن مقادیر محاسبه شده از شن شسته شده به وزن مخصوص ۷۴/۱ گرم بر سانتی متر مکعب، دو خاک لوم و لوم شنی تهیه شد. در نهایت، خاک‌های مورد بررسی با ۱۰٪ کود دامی مخلوط شده و در تمام گلدان‌ها ریخته شد. اعمال تیمارهای آبیاری پس از استقرار کامل چمن در گلدان‌ها آغاز گردید. آبیاری بر اساس ۵۰٪ تخلیه مجاز رطوبتی و روش وزنی صورت گرفت. مقدار Npk و EC برای سه خاک مورد مطالعه در ابتدای آزمایش اندازه گیری شد (جدول ۲).

جدول ۲- نتایج اندازه گیری پارامترهای خاک قبل از شروع آزمایش

بافت خاک	K ppm	P ppm	N %	EC (dS/m)
لوم شنی	۲/۹۸	۶۶	۱۰/۰	۱/۷
لوم	۴/۶۹	۶۵	۰۸/۰	۸/۶
لوم رسی	۳/۸۲	۴۷	۱۱/۰	۹/۸

علاوه بر این، پس از برداشت نهایی چمن، خاک گلدان‌ها به مدت ۲۴ ساعت در مقابل آفتاب خشک شده، سپس کوبیده و از الک دو میلیمتری عبور داده شد و مقدار قابلیت هدایت الکتریکی خاک توسط دستگاه هدایت سنج اندازه گیری شد (ریچارد، ۱۹۵۴). میزان نیتروژن خاک به روش کدال (پیچ و همکاران، ۱۹۸۲)، فسفر توسط روش رنگ سنجی (مورفی و رایلی، ۱۹۶۲) و پتاسیم به وسیله دستگاه فلیم فتومتر و استفاده از منحنی استاندارد (پیچ و همکاران، ۱۹۸۲) تعیین شد. نتایج به کمک نرم افزار SAS و MSTATC مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفت و میانگین‌های به دست آمده با آزمون LSD در پایه آماری ۵ درصد مقایسه شدند.

نتایج و بحث

الف) نیتروژن خاک

نتایج تجزیه واریانس داده‌های نیتروژن خاک نشان داد که بافت خاک و درصد اختلاط پساب باعث بروز اختلاف معنی دار در نیتروژن خاک در سطح یک درصد شده‌اند. میانگین نیتروژن خاک‌های مورد مطالعه قبل از شروع آزمایش ۰۹۴/۰ درصد بوده است. آبیاری با پساب، نیتروژن خاک را به ۰۹۹/۰ درصد افزایش داده است. نیتروژنی که به وسیله پساب به خاک افزوده شده به وسیله چمن جذب شده است. این مقدار با نیاز کودی چمن‌های مورد مطالعه همخوانی داشته و بنابراین نیتروژن اولیه خاک مصرف نشده است. مقدار نیتروژن خاک آبیاری شده با آب شرب به ۰۷۶/۰ درصد رسیده است. بنابراین چمن برای رشد از نیتروژن خاک استفاده کرده و نیتروژن خاک را کاهش داده است. مقایسه میانگین‌ها (جدول ۳) که برای بعضی پارامترها و فقط در سه تیمار آبی انجام شده، نشان می‌دهد که بیشترین میزان نیتروژن در خاک آبیاری شده با ۱۰۰٪ پساب و کمترین آن در خاک آبیاری شده با ۱۰۰٪ آب شرب بوده است. علت این امر وجود نیتروژن در پساب است که با افزایش درصد پساب کاربردی میزان نیتروژن خاک افزایش یافته است. هایز و همکاران (۱۹۹۰) گزارش کردند که نیتروژن خاک با به کار بردن پساب افزایش یافته است که با نتایج این تحقیق همخوانی دارد. جدول ۳ نشان می‌دهد که حداکثر نیتروژن در خاک لوم رسی و حداقل آن در خاک لوم شنی بوده است. علت این امر قسمتی مربوط به قدرت نگهداری بیشتر نیتروژن به وسیله رس‌ها است.

جدول ۳- اثر درصد پساب و بافت خاک بر شوری و عناصر مغذی خاک تحت کشت چمن

پارامتر	درصد اختلاط			بافت خاک	
	آب شرب	۵۰٪ آب و ۵۰٪ پساب	۱۰۰٪ پساب	لوم شنی	لوم
(%)N	۰.۷۶/ ۰.۰ ^c	۰.۸۲۹/ ۰.۰ ^b	۰.۹۸۹/ ۰.۰ ^a	۰.۷۴۶/ ۰.۰ ^c	۰.۸۵۵/ ۰.۰ ^b
P(ppm)	۸/۴۳ ^b	۴۶/۴۴ ^b	۸/۵۸ ^a	۹/۴۶ ^a	۶/۵۰ ^a
K(ppm)	۸/۳۰ _{۲^a}	۶/۲۷۲ ^a	۷/۲۸۷ ^a	۹/۱۵۶ ^c	۳/۳۱۲ ^b
EC (dS/m)	۷/۱ ^c	۷/۲ ^b	۱/۳ ^a	۳/۲ ^b	۶۰/۲ ^a

معنی دار نیستند LSD میانگین‌هایی که حداقل دارای یک حرف مشترک باشند در سطح احتمال ۵٪ آزمون میانگین‌ها در هر ردیف و برای هر قسمت مقایسه شده‌اند

ب) فسفر خاک

اثر درصد اختلاط پساب بر فسفر خاک در سطح یک درصد معنی دار بود. همچنین اثر متقابل درصد اختلاط پساب با بافت خاک نیز در سطح پنج درصد معنی دار است. بافت خاک اثر معنی داری بر میزان فسفر خاک نداشت. متوسط فسفر خاک‌های مورد بررسی قبل از شروع آزمایش ۵/۵۹ میلی گرم در کیلوگرم بوده است. سطح فسفر در خاکهای آبیاری شده با ۱۰۰٪ پساب به ۷۵/۵۸ و در خاکهای آبیاری شده با آب آشامیدنی به ۸۵/۴۳ کاهش یافت (جدول ۲-۳). فسفر افزوده شده توسط پساب به خاک معادل نیاز کودی فسفر گیاه چمن بوده، بنابراین در صورت آبیاری چمن‌های مورد مطالعه با پساب استفاده شده در این آزمایش نیازی به استفاده از کودهای فسفره نخواهد بود. چنانچه جدول مقایسه میانگین‌ها (جدول ۳) نشان می‌دهد، مقدار فسفر در خاک آبیاری شده با ۱۰۰٪ پساب حداکثر و در خاک آبیاری شده با آب شرب حداقل بوده است. بنابراین میزان فسفر خاک به طور مستقیم به میزان فسفر منبع آب آبیاری بستگی دارد. باقری در سال ۱۳۷۹ گزارش کرد که استفاده از پساب در مقایسه با آب چاه باعث افزایش فسفر خاک شد. بررسی اثر متقابل درصد اختلاط پساب و بافت خاک در جدول (۴) نشان بیشترین میزان فسفر را در خاک لوم آبیاری شده با ۱۰۰٪ پساب و خاک لوم شنی آبیاری شده با ۵۰٪ پساب و ۵۰٪ آب حداقل فسفر را داشته است.

جدول ۴- اثر متقابل درصد اختلاط پساب و بافت خاک بر فسفر خاک

بافت خاک	درصد پساب		
	آب شرب	پساب و ۵۰٪ آب	پساب ۱۰۰٪
لوم شنی	۸۷/۴۳ ^{de}	۴۴/۳۸ ^e	۴۴/۵۸ ^{ab}
لوم	۲۵/۴۸ ^{cd}	۱۸/۴۸ ^{cd}	۳۱/۶۴ ^a
لوم رسی	۲۵/۴۸ ^{cd}	۰۶/۴۷ ^{c-e}	۵۰/۵۳ ^{bc}

معنی دار نیستند LSD میانگین‌های ردیفی - ستونی که حداقل دارای یک حرف مشترک باشند در سطح احتمال ۵٪

ج) پتاسیم خاک

نتایج تجزیه واریانس داده‌های پتاسیم خاک در جدول (۳) نشان می‌دهد که بافت خاک باعث بروز اختلاف معنی دار در پتاسیم خاک در سطح یک درصد شده است. درصد اختلاط آب و پساب سبب بروز اختلاف معنی داری در پتاسیم خاک نشده است. متوسط پتاسیم خاکهای مورد مطالعه قبل از شروع آزمایش ۸۳ ppm بوده است. هر دو منبع آب آبیاری سبب افزایش بسیار زیاد پتاسیم خاک شدند، به طوری که پتاسیم خاکهای مورد مطالعه با آبیاری با آب شرب به ۳۸۲ ppm و با آبیاری با ۱۰۰٪ پساب به ۲۸۸ ppm افزایش یافته است. مقایسه میانگین داده‌های پتاسیم خاک (جدول ۳) نشان می‌دهد که پتاسیم در خاک لوم رسی حداکثر و در خاک لوم شنی حداقل بوده است. خاکهای رسی پتاسیم را به صورت قابل تبادل جذب و یا در بین لایه‌های خود تثبیت می‌کنند. احتمالاً در خاک لوم شنی به دلیل ضعیف بودن عوامل نگهدارنده نسبت به خاک لوم رسی پتاسیم با حرکت آب حرکت کرده و با آب زهکش شده از گلدان از آن خارج می‌شود. بنابراین وجود مقادیر زیاد پتاسیم در خاک لوم رسی نسبت به بقیه خاکها توجیه می‌شود.

ج) شوری خاک

بافت خاک و درصد اختلاط پساب باعث بروز اختلاف معنی دار در شوری خاک در سطح یک درصد شد. متوسط شوری خاکهای مورد مطالعه در شروع آزمایش ۶۳/۷ دسی‌زیمنس بر متر بوده است (جدول ۲). شوری خاک با یک سال آبیاری با تیمارهای آبی مورد بررسی کاهش یافته است. شوری خاکهای تحت آبیاری ۱۰۰٪ پساب به ۰۶/۳ و خاکهای آبیاری شده با ۱۰۰٪ آب به ۶۶/۱ کاهش

یافته است. شوری خاک آبیاری شده با پساب در طیف نرمال (کمتر از ۴) قرار دارد لکن احتمال شور شدن این خاک در صورت استمرار استفاده از این پساب به عنوان منبع آب آبیاری وجود دارد. بررسی میانگین‌ها (جدول ۳) نشان می‌دهد که حداکثر شوری خاک مربوط به خاک لوم و لوم رسی و حداقل آن مربوط به خاک لوم شنی است. علت این امر وجود اختلاف معنی‌دار بین شوری سه نوع خاک مورد تحقیق می‌باشد. دو منبع آب آبیاری باعث کاهش شوری خاک شده‌اند. خاک آبیاری شده با ۱۰۰٪ پساب ماکزیمم شوری را داشته و شوری در خاک آبیاری شده با آب شرب حداقل بوده است. شوری آب معمولی ۵۹/۰ و شوری فاضلاب مورد استفاده ۶/۱ دسی زیمنس بر متر بوده است. بنابراین افزایش شوری با افزایش کاربرد پساب مربوط به شوری منبع آب آبیاری می‌شود.

در کل، نتایج این مطالعه نشان می‌دهد که استفاده از پساب برای آبیاری یک خاک شور برای کوتاه مدت سبب کاهش شوری خاک می‌شود. میزان شوری، نیتروژن و فسفر خاک با افزایش نسبت پساب به آب به طور معنی‌داری افزایش یافت. افزایش نسبت پساب به آب در آب آبیاری سبب بروز تغییر معنی‌داری در پتاسیم خاک نشد. مقدار هدایت الکتریکی و عناصر غذایی در خاک با افزایش درصد رس خاک افزایش یافت.

منابع

- باقری، م. ۱۳۷۹. اثرات پساب و سیستم‌های آبیاری بر خواص فیزیکی، شیمیایی و آلودگی خاک تحت کشت چند محصول زراعی. پایان‌نامه کارشناسی ارشد آبیاری و زهکشی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه صنعتی اصفهان.
- حسن اقلی، ع.، لیاقت، ع. و میراب زاده، م. ۱۳۸۱. تغییرات میزان مواد آلی در نتیجه آبیاری با فاضلاب خانگی و خودپالایی آن. آب و فاضلاب، شماره ۴۲، ۱۱-۲.
- عرفانی، ع. و عزیززاده، ا. ۱۳۷۹. استفاده از فاضلاب تصفیه شده خانگی در آبیاری. سومین همایش کشوری بهداشت محیط، دانشگاه علوم پزشکی کرمان.
- Gamito P., Arsenio A., Faleiro M.L., Brito J.C., Beltrao J., Anac D. and Martin-prevel P. ۱۹۹۹. The influence of wastewater treatment on irrigation water quality, International Workshop on Improved Crop Quality by Nutrient Management, pp. ۲۶۷-۲۷۰, Izmir, Turkey.
- Hanson A.A. and Juska F.V. ۱۹۶۹. Turfgrass Science, American Society of Agronomy, Inc., Madison, Wisconsin, USA.
- Hayes A.R., Mancino C.F., Forden W.Y., Kopec D.M. and Pepper I.L. ۱۹۹۰. Irrigation of turfgrass with secondary sewage effluent: II. Turf quality, Agronomy Journal, ۸۲: ۹۴۳-۹۴۶.
- Murphy J. and Riley J.P. ۱۹۶۲. A modified single solution method for determination of phosphate in natural waters. Analytica Chimica Acta, ۲۷: ۳۱-۳۶.
- Page A.L., Miller R.H. and Keeney D.R. ۱۹۸۲. Methods of soil analysis, Part ۲: Chemical and Microbiological Properties. Soil Science Society of American Journal. Inc., Second Edition.
- Richards, L.A. ۱۹۵۴. Diagnosis and Improvement of Saline-Alkali Soils. U.S.D.A. Hand book, ۶۰. Washington, D.C., U.S.A.

Abstract

Water resources are limited in arid and semi-arid regions. Therefore, there is a need to use low-quality water resources for irrigation. Treated wastewater (TW) changes soil salinity and nutrients. Therefore, in this research, the effect of TW was studied on soil characteristics under turfgrass planting. Statistical design was, completely random design with factorial arrangement, having two factors : percentage of mixture of water and TW as the main factor (Municipal water, ۵۰% water and ۵۰% TW and finally ۱۰۰% TW) and soil texture as sub-factor (sandy loam, loam or clay loam). The results indicated that using TW increased N, P and EC of soil significantly as compared to water, while K was not affected. In addition, N, K and EC of sandy loam soils were significantly less than other soil textures. It is concluded that using TW improve moderately soil fertility, but special management is required to prevent soil salinity.